

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **A., spol. s r.o., Š.**, IČO: X, zastúpeného advokátkou JUDr. M. A., N. Z., proti žalovanému: **Správa katastra Nové Zámky**, SNP 3, Nové Zámky, za účasti: 1. M., 2. MUDr. S. S., CSc, nar. X, Š., 3. MUDr. V. S., nar. X, Š., 4. M. B., nar. X, Š., 5. A. B., nar. X, Š., 6. O. K., nar. X, Č., 7. I. S., nar. X, Š., 8. V. T. – A., N., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V-1118/05 zo dňa 7.5.2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/16/2009-80 zo dňa 31. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/16/2009-80 zo dňa 31. marca 2010 v znení opravného uznesenia č. k. 15S/16/2009-117 zo dňa 28. októbra 2010 **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

I.

Správa katastra Nitra rozhodnutím číslo: V 1118/05-13 zo dňa 07. mája 2009 povolila vklad vecného bremena podľa kúpnej zmluvy so zriadením vecného bremena zo dňa 28.2.2005 a dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve so zriadením vecného bremena zo dňa 6.6.2005 ohľadne nehnuteľnosti v katastrálnom území Š. evidovanej na LV č. X pozemok označený ako parc. č. X zastavané plochy a nádvoria o výmere 83 m² v celosti, spočívajúce v práve prechodu peši a vozom cez pozemok X v prospech vlastníkov parc. č. X v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom č. X. V odôvodnení rozhodnutia odporca o. i. uviedol, že z kúpnej zmluvy so zriadením vecného bremena z 28.2.2005 a z jej dodatku č. 1 zo dňa 6.6.2005 vyplýva, že bola uzavretá medzi vlastníkom zaťaženej nehnuteľnosti a vlastníkmi nehnuteľnosti s právom zodpovedajúcim vecnému bremenu. Prejavy vôle účastníkov zmluvy preukazujú, že predávajúci M. bol ochotný predať novovytvorenú parc. č. X len za podmienky zriadenia vecného bremena v prospech vlastníkov pozemkov X. Kupujúci kupoval túto parcelu, vyčlenenú geometrickým plánom s vedomím, že je zaťažená vecným bremenom. Ďalej konštatoval, že list vlastníctva č. X k. ú. Š., na ktorom je evidovaná parc. č. X zast. plochy o výmere 83 m², bol dotknutý ďalším právnym úkonom – kúpnu zmluvou uzavretou dňa 28.2.2005 a dodatkom č. 1 ku kúpnej zmluve uzavretým dňa 6.7.2005, evidovanou pod číslom vkladového konania V 1134/05, na základe ktorej spoločnosť A., spol. s r.o., predala 1/2 pozemku s parc. č. X zast. plochy o výmere 83 m² p. V. T. A., pričom vecné bremeno zriadené vkladovým konaním V 1118/05, ktorého právoplatnosť nastala dňa 16.6.2005, spočívajúce v práve prechodu peši i vozom cez pozemok parc. č. X v prospech vlastníka parcely č. X v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom č. X prešlo v zmysle ust. § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka na nadobúdateľa, t. j. p. V. T. A. v 1/2 k celku právoplatnosťou vkladového konania V 1134/05, t. j. 2.9.2005.

II.

Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. v 1118/2005 zo dňa 07.05.2009, napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že preskúmal na pojednávaní postup správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia ako i jeho

zákonnosť v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného bol v súlade so zákonom, preto žalobu ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Sžo 232/2008 zo dňa 21.1.2009, ktorým odvolací súd zmenil predchádzajúci rozsudok tunajšieho súdu v tejto veci č. k. 19Sp/86/2008-32 zo dňa 28.6.2008 tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 29. februára 2008, č. V 1118/2005 zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. V rozhodnutí odvolací súd vyslovil právny názor (ktorým je súd prvého stupňa aj správny orgán podľa ustanovenia § 250ja ods. 4 OSP viazaný), že nie je správny záver, že kúpna zmluva je neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a povolenie vkladu vecného bremena by bolo v rozpore s ustanovením § 151 o ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca nebol vlastníkom pozemku v čase uzavretia zmluvy o vecnom bremene. Takýto záver nekorešponduje ani s vôľou zmluvných strán v čase uzavretia zmluvy, ani so zisteným skutkovým stavom. Rovnako nie je správny právny názor, že budúci vlastníak nemôže súčasne, napr. s kúpnopredajnou alebo darovacou zmluvou uzavrieť zmluvu o vecnom bremene a tak zaťažiť nadobúdanú nehnuteľnosť. Žalobca sa teda podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia vychádzajúc z právnej argumentácie, ktorá spochybňuje už vyššie uvedený právny názor, z ktorého vychádza aj napadnuté rozhodnutie žalovaného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nemal v konaní úspech.

III.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd vo svojom rozhodnutí neprihliadol na písomný protest Generálneho prokurátora SR, ani na právny názor Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, v zmysle ktorého kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ, pretože povinný z vecného bremena v čase podpisu zmluvy a dodatku k zmluve nebol vlastníkom pozemku, ku ktorému sa malo zriadiť vecné bremeno – právo prechodu. Krajský súd sa rovnako ako žalovaný stotožnil s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý svoje rozhodnutie č. 2 Sžo 232/2008 zo dňa 21.01.2009 neodôvodnil zákonným spôsobom zakotveným v § 157 ods.2 OSP. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo

relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 250ja ods. ods. 2 OSP zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vráti na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi podaného odvolania a trvá na svojom rozhodnutí o povolení vkladu vecného bremena, ktoré bolo vydané v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo 232/2008. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

K odvolaniu žalobcu sa prostredníctvom svojho advokáta vyjadrili aj zúčastnené osoby MUDr. S. S., CSc. a MUDr. V. S., ktoré navrhli, aby Najvyšší súd SR ako odvolací orgán napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. Majú za to, že prvostupňový súd dostatočným spôsobom vykonal dokazovanie a správne zistil skutkový stav prejednáwanej veci. Poukázali tiež na to, že je minimálne nekorektné a v rozpore s dobrými mravmi dovoľávať sa neplatnosti vlastného právneho úkonu, v ktorom žalobca jasne a zrozumiteľne vyjadril svoj nepochybný súhlas so zriadením vecného bremena.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 OSP. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozsudok, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. júla 2011 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. a 3 OSP).

Ako už uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, v tejto veci už rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý ako súd odvolací vo svojom rozsudku

č. 2 Sžo 232/2008 zo dňa 21. januára 2009 vyslovil právny názor, že kúpna zmluva so zriadením vecného bremena z 28.02.2005 a jej dodatok č. 1 zo 06.06.2005, ktorú uzavreli M. ako predávajúci a žalobca ako kupujúci, je platným právnym úkonom, preto rozhodnutie žalovaného zo dňa 29. februára 2008, č. V 1118/2005, ktorým podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností, nie je v súlade so zákonom. Keďže žalovaný správny orgán, aj súd prvého stupňa, boli týmto právnym názorom podľa § 250ja ods. 4 OSP viazaní a v súlade s ním aj následne rozhodli, odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od tohto právneho názoru, s ktorým sa stotožňuje a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi odvolacieho súdu v jeho predchádzajúcom zmeňujúcom rozhodnutí, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia iba dopĺňa:

Podľa § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. Predmetnou kúpnu zmluvou predávajúci predával aj nehnuteľnosť - parcelu č. X, ktorá bola zaťažená ťarchou – vecným bremenom spočívajúcim v práve vstupu a prechodu cez pozemok parc. č. X v prospech vlastníkov parc. č. X tak ako je to zapísané na liste vlastníctva č.1 v časti C – ťarchy. Okrem tohto existujúceho vecného bremena sa účastníci kúpnej zmluvy dohodli aj na zriadení ďalšieho, spočívajúceho v práve prechodu cez pozemok parcelné číslo X v prospech vlastníka parcely č. X v rozsahu vyznačenom geometrickým plánom č. X zo dňa 25.1.2005. Tým obe zmluvné strany jasne a zrozumiteľne vyjadrili svoju vôľu: predávajúci predat' novovytvorenú parc. č. X len s podmienkou zriadenia vecného bremena, čo žalobca ako kupujúci bez výhrad akceptoval. Odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú námietku odvolateľa, že rozhodnutie, v ktorom bol vyslovený tento právny názor, nebolo odôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP, pretože svoje právne posúdenie veci vyjadril jasne a zrozumiteľne, s presvedčivou argumentáciou.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so záverom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods.2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, lebo nebol v konaní úspešný a žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku **n i e** je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. júla 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková